

Priorytetem jest uczeń, jego dobro, poczucie bezpieczeństwa i harmonijny rozwój.

Relacja pomiędzy uczniem, rodzicem i nauczycielem powinna uwzględniać potrzeby wszystkich stron, opierać się na komunikacji i wzajemnym szacunku.

W sytuacjach trudnych wszystkie zaangażowane osoby, powinny dążyć do znalezienia najlepszego i najszybszego rozwiązania.

1. Rodzice znają i akceptują wymagania edukacyjne oraz dokumenty szkolne.
2. Rodzice utrzymują systematyczny, życzliwy kontakt z wychowawcą dotyczący postępów i zachowania ucznia. Rodzice regularnie uczestniczą w zebraniach, dniach otwartych, konsultacjach i uroczystościach szkolnych.
3. Rodzice w zależności od tematu wybierają odpowiednią formę kontaktu z wychowawcą – poprzez e-mail, portal szkolny, telefon do sekretariatu, spotkanie z nauczycielem. W celu usprawnienia komunikacji, przed spotkaniem rodzic przesyła nauczycielowi lub dyrektorowi informacje o tematach, które chciałby poruszyć podczas spotkania. Nauczyciele nie udzielają informacji o uczniach w trakcie trwania zajęć lub dyżurów podczas przerw.
4. Rodzice wspierają nauczycieli w procesie dydaktyczno-wychowawczym pamiętając, że są to specjaliści oraz osoby życzliwe dzieciom.
5. W sytuacjach trudnych rodzice wraz z wychowawcą i nauczycielami szukają wspólnego rozwiązania problemu, opierając się na zasadzie wzajemnego szacunku.
6. Rodzice są uważni przy przekazywaniu informacji o szkole i nauczycielach swoim dzieciom.
7. Rodzice nie podważają kompetencji pracowników szkoły.
8. Rodzice wyrażają swoje zdanie, podyktowane tylko i wyłącznie dobrem dziecka, mając świadomość, iż jest to głos jeden z wielu, a końcowa decyzja należy do nauczyciela lub dyrektora szkoły.
9. Rodzice adresują swoje wypowiedzi do tych, których sytuacja dotyczy – najpierw rozmowa z nauczycielem, następnie z wychowawcą, pedagogiem szkolnym, a na końcu z dyrekcją.